

Društvena naznanila in dopisi.

IZ URADA DR. SV. JOŽEPA ŠT. 2
K. S. K. J. V JOLIET, ILL.

Ker imamo precejanje število članov in članje na potnih listih po Ameriki, in si mogoče marsikater izmed teh znaši, ko podajajo potni list: "Plačujem, pa nis ne znam, kako se kaj društvo obstoji, ker sem predalec da ne morem priti na sejo" — zaradi tega pričasamo tukaj celoletno finančno poročilo našega društva kakor sledi:

Preostanek 31. dec. 1917 ... \$6,137.02

Dohodki tekom leta 1918:

Januar	\$ 769.38
Februar	744.20
Mare	807.10
April	728.36
Maj	743.95
Junij	773.25
Julij	921.92
Avust	629.90
September	688.79
Oktobar	827.84
November	574.31
December	1,124.80
Skupaj	\$9,333.80

Dohodki so bili kakor sledi:

Za asesment za KSKJ	\$7,021.85
Za boln. podp., regalije, zna-	
ke, itd.	2,038.88

OBRESTI:

Od posojil na zemljišče	263.13
Od Bondov Svobode (U. S. Li-	
berty Bonds)	8.47
Od bančne vloge	1.47
Skupaj	\$9,333.80

Pregled, ali rekapitulacija:

Preostanek imetja 31. dec. '17 \$6,137.02

Izkazani dohodki za leto '18. 9,333.80

Skupaj \$15,470.82

Odražujeni celotni izdatki 8,570.80

Ostanek v blag. 31. dec. '18. \$6,900.01

Ostanek v blag. 31. dec. '17. 6,137.02

Napredok blag. v letu 1918. \$ 762.99

IZDATKI:

Za asesment KSKJ. \$7,021.85

Za bolniško podporo 815.00

Za plačo uradnikom. I. 1918. 268.00

Za tajnikove razne stroške. 14.12

John Vidmar, tajnik za telefon 12.00

C. N. Stoll (Fire Ins.) knjig. 1.06

Emil Bachman za Service Flag 17.25

Za zastavo nosilev. 1.50

Za društveno zabavo. 1918. 25.00

Za nove člane. 4.50

Rev. John Plevnik za "Fair" 55.00

Jos. Zalar za društvene bonde 3.00

Rev. John Plevnik za revne otroke. 24.00

Rev. John Plevnik za dve dr. naše. 2.00

Rev. John Plevnik za rent dvorane. 36.00

Preds. Ant. Golobitza za razne stroške. 6.50

Ant. Gregorich povračilo regal. pri pristopu. 7.50

Jos. Strobel bolniška podpora (darilo). 5.00

Preds. Ant. Golobitza za para- do julija. 10.00

Za vence (rože) pri umrilih članih. 10.00

Za pogrebne stroške. 150.00

Darilo Barbri Bozman. 5.00

Joliet Nat'l Bank rent od Fire box. 5.00

Amer. Slovenec tisk. 500 pis. papirja. 2.75

Mrs. Johani Težak za revete v starci domovini. 50.00

John Vidmar povračilo članov od pogreba. 2.50

Ant. Trdič povračilo od K. S. K. J. za J. Trdič. 1.20

J. A. Težak za znake Mlad. od- delka. 1.83

Skupaj \$8,570.81

Denar je razdeljen sledеče:

Na zemljišče posojeno po 5 proce. \$5,200.00

U. S. Liberty Bonds 4 proce. 100.00

U. S. Liberty Bonds 4/4 proce. 800.00

Vloga na Jol. Nat'l. banki po 3 proce. 316.21

Pri blagajniku na ček. promet 483.80

Skupaj \$6,900.01

Člani dolgujejo 90.96

Če bi bilo vse plačano, bi bilo

v društ. blagajni \$6,996.97

INVENTAR:

Omara, pisalna miza, safe, za-

stave, knjige, Service Flag,

maršalska palica, znaki, re-

galije (povprečna skupna

vrednost) \$ 500.00

Cash (gotovega) denarja. 6,900.01

Društveno premoženje skupaj \$7,400.01

V zadnjem letu je pristopilo čla- nov(ie) 8

V zadnjem letu je umrlo člano (ie) 8

V zadnjem letu bilo suspendiranih članov (ie) 9

V zadnjem letu prestopilo k nam članov(ie) 4

V zadnjem letu prestopila k nam članov(ie) 3

Društvo steče sedaj 407 članov in članje.

Predstojec finančno poročilo pregledano in potrjeno po uradnikih in nadzornikih dr. sv. Jožeta št. 2. K. S. K. J. dne 2. jan. 1919.

Anton Golobitza, predsednik.

John Vidmar, tajnik.

Anton Glavan, blagajnik.

Nadzorniki: John Zivetz, John Bluth, Anton Fritz.

NAZNANOLO.

Na redni seji dne 5. jan. 1919 so bili izvoljeni sledči uradniki za leto 1919 pri društvu sv. Barbare št. 40, v Hibbing, Minn.

Predsednik Peter Sterk.

Podpredsednik Josip Musič.

Tajnik John Povsha.

Blagajnik John Grebene.

Zastopnik Anton Kramer.

Bolniški odbor: Načelnik Peter Majerle.

Obiskovalci: Frank Mihelčič za

Morton Location, John Bradach za Chisholm; John Mistek za Glebe Location; Marko Marolt za Kitzville.

Pregledovalca knjig: Frank Bauc, Jakob Gerzin.

Reditelj Frank Sterle.

Zastavonoša Frank Strumbl.

Banderonoš: Josip Čop, Josip

Zajec in John Bukovec.

Sobr. — Pavel Schmeler, ter je čestital društvu, ker je enoglasno izvolilo ves star odbor Dalje je obljubil, da se bo udeležil naše slavnostne veselice dne 18. sept. t. l. povodom 20. letnice, ako mu bo le mogče.

Govor glavnega predsednika K. S. K. J. je sledilo burno odobranje in aplavz od strani navzočih članov.

Zatem stopi v dvorano naš rojak Dr. Marušič, kateri je bil pozvan na shod v Pittsburgh kot glavni govornik. G. Dr. Marušič je služil kot častnik v bivši avstrijski vojni. V ganljivih besedah je vsem navzocim priporočal, da naj bodo složni med seboj; čestital je tudi društvu, in soglasno izvoljene odboru za leto 1919. Povdral je, da je storil že dosti koristnega za naš narod v starci domovini in da se bo ravnal v tem tudi že zanaprej.

Tudi govornika Dr. Marušiča je sledilo ploskanje in odobranje od strani članov.

Na tej seji je bilo sklenjeno, da se morajo vsi bolni člani naznani ti bolniškemu obiskovalcu, sobr. John Golobiču, 5621 Carnegie Av. Pbgh. Pa. tako tudi ko ozdravijo. Svetujem torej članom, da se pravočasno naznanijo bolnim in sile uklonili naši dobrati materi in ji prisikočili na pomoč v teh težkih časih njenega poslovanja. Tako si bomo ugotovili tudi sami obstanek in sigurnost, da dobimo enkrat sleherni to, za kar je kdo varovan.

Dragi nam sohratje in sestre K. S. K. J.! S tem bomo pokazali pravo krščansko delo usmiljenja, da se homo brez godnjana in sile uklonili naši dobrati materi in ji prisikočili na pomoč v teh težkih časih njenega poslovanja. Tako si bomo ugotovili tudi sami obstanek in sigurnost, da dobimo enkrat sleherni to, za kar je kdo varovan.

V imenu dr. sv. Cirila in Metoda št. 101 K. S. K. J., Lorain, Ohio:

Pri tej priliki vabim in prosim vse slovenske žene in dekleta iz mesta ter okolice, da bi se v velenju številu vdeležile prihodnje našega cerkvenega "faira", dne 26. januarja, ker priredimo to stvar me, ženske, bi bilo želito, da bi se posebno dobro obnesel, da ne bo nihče rekel, da smo ženske zadnje. Nastopimo in delujmo, da dobimo priznanje kot prve povsod.

Da si pa naš K. S. K. J. obvaruje to, kar si je skozi dolga leta s težavo priborila ali pridobil, je naša sveta dolžnost, da jo podpiramo in se v resnicu držimo gesla: "V slogi je moč!" Pokažimo se sedaj, da smo pravi bratje in sestre, ene materje: K. S. K. J. Kot tak skrbimo eden za drugega, ter mu ráde volje brez oporekanja pomagamo. Naše društvo je zato na minuli seji sklenilo, da daje vso pravico glavnemu odboru za razpis tozadavnega posebnega splošnega asesmenta. Mi smo pripravljeni z vsemi svojimi močmi braniti čast in moč naše slavnosti, podprtih organizacij, kajti to je naša dolžnost, da po bratovsko živimo in eden za druga skrbimo in mu v nesreči pomagamo.

Dragi nam sohratje in sestre K. S. K. J.! S tem bomo pokazali pravo krščansko delo usmiljenja, da se homo brez godnjana in sile uklonili naši dobrati materi in ji prisikočili na pomoč v teh težkih časih njenega poslovanja. Tako si bomo ugotovili tudi sami obstanek in sigurnost, da dobimo enkrat sleherni to, za kar je kdo varovan.

Vse reši pravilno.

Dostavek uredništva: — Tako krasnega in lepega naznala od strani kakuge krajevnega društva K. S. K. J. že nismo dolgo, dolgo čitali, ali obelodanili. Čast torej dr. št. 101! Da bi se ž njim strinjal v celoti obsegu tudi ostala krajevna društva! Vsem gg. tajnikom svetujemo, da naj naznalo tega društva precitajo na prihodnji mesečni seji in se tudi po njem ravljajo.

Nadzorni tajnik: — Dostavek uredništva: — Tako krasnega in lepega naznala od strani kakuge krajevnega društva K. S. K. J. že nismo dolgo, dolgo čitali, ali obelodanili. Čast torej dr. št. 101! Da bi se ž njim strinjal v celoti obsegu tudi ostala krajevna društva! Vsem gg. tajnikom svetujemo, da naj naznalo tega društva precitajo na prihodnji mesečni seji in se tudi po njem ravljajo.

Nadzorni tajnik: — Dostavek uredništva: — Tako krasnega in lepega naznala od strani kakuge krajevnega društva K. S. K. J. že nismo dolgo, dolgo č

"GLASILLO K. S. K. JEDNOTE"

Izhaja vsako sredo.

Lastnina Kranjsko-Slovenske Katoličke Jednote v Združenih državah ameriških.

Uredništvo in upravnštvo:

Telefon: Canal 2487.

Chicago, Ill.

1951 West 22nd Place

Naročnina:

Za dano, na leto.....	\$0.96
Za nedelje.....	1.50
Za inozemstvo.....	2.00

OFFICIAL ORGAN
of the
GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION
of the
UNITED STATES OF AMERICA

Issued every Wednesday.

Owned by the Grand Carniolian Slovenian Catholic Union of the United States of America.

OFFICE:

CHICAGO, ILL.

Phone: Canal 2487.

Subscription price:

For Members, per year.....	\$0.96
For Nonmembers.....	1.50
For Foreign Countries.....	2.00

31

Govor majorja Rev. Francis Jagra

povodom ustanovitve Jugoslovan-
skega dobrodelnega odbora
dne 12. jan. t. l. v hotelu
La Salle, Chicago, Ill.

V zadnjih številki "Glasila" smo
prinesli bolj kratko poročilo o
konferenci, oziroma o konvenciji
zastopnikov vseh večjih ameriških
jugoslovanskih podpornih organizacij
v svrhu ustanovitve "Jugoslovan-
skega dobrodelnega odbora". Zajedno smo obljubili obelodaniti v današnji številki več po-
drobnosti o tem shodu.

Ena izmed zelo važnih točk te-
ga zborovanja je bil otvoritev
govor našega odličnega rojaka,
Rev. Francis Jagra, majorja Amer.
Rdečega Kriza, začasnega in
tudi sedanjega predsednika "Ju-
goslovanega dobrodelnega odbora". Zajedno smo obljubili obelodaniti v današnji številki več po-
drobnosti o tem shodu.

Ena izmed zelo važnih točk te-
ga zborovanja je bil otvoritev
govor našega odličnega rojaka,
Rev. Francis Jagra, majorja Amer.
Rdečega Kriza, začasnega in
tudi sedanjega predsednika "Ju-
goslovanega dobrodelnega odbora". Zajedno smo obljubili obelodaniti v današnji številki več po-
drobnosti o tem shodu.

Rev. Jager je v tem svojem go-
voru obširno razložil, kaj je vse
videl za časa svoje misije na Bal-
kanu, kako je ubogo srbsko ljud-
stvo trpelo vsled vojne, itd.

V naslednjem prinašamo tu nje-
gov zanimivi govor, posnet iz ste-
nografičnega zapisnika. Ker je
govoril Rev. Jager v angleščini,
prinašamo ta govor na tem mestu
dobesedno v izvirniku. Vsakdo,
kdo razume le nekoliko angleški
jezik, naj ta govor pazno prečita.
Govor se glasi sledеče:

Ladies and Gentlemen:

You have heard the report of
the Secretary of the past meet-
ings. Now, I think that it is time
for me to let you know exactly
the reason which has brought us
here together today, and what
we are planning to do. I will try
to explain myself just as clearly
as I can, in order that everyone
may have an idea upon which to
base his own conclusions.

If there ever was a time in the
history of our Southern Slav people,
both here and in Europe — if
there ever was a time when ab-
solute unity of purpose was nec-
essary, it is right now. We have
two enemies to contend with, so
terrible, so strong, that the very
existence of our nation is at stake.
One I will not mention, because
we have the matter of dealing
with it in the hands of great men
including our own President Wil-
son. The other enemy which is at
present trying to decimate and
exterminate our Southern Slav
race is suffering, hunger, distress
and want. When it comes to deal-
ing with starving people — when
we hear the cry of a hungry child
and the weeping of a pale-faced
mother unable to nurse her own
children — when we see people,
aged and sick, reaching out their
bony hands to snatch food unfit
for human beings, — then I say we
are facing the greatest danger of all.
If we realize for a brief moment
the condition these people,
while we, their nearest of kin,
their brothers in blood, have
plenty of everything, where is
the man who can know this suf-
fering and misery without open-
ings his heart?

It is suffering and misery which
brings us here together and on
this one point, the suffering and
misery of our brothers, I know
positively that we are all united.
I do not care what the man is —
whether he is a Catholic or Ortho-
dox or Jew, I do not care what
his politics are, or what his social
position is — nothing matters, made of metal, to be used in the

because they all have bodies and
they all suffer, no matter what
their convictions are. They all
have the same misery to look upon,
they all know what hunger
and cold and desolation are. And
so we have to help, all of us. This
is one point upon which we are
undivided.

I am in a position to tell you
something about it and I only re-
gret that our own honorable Pres-
ident Wilson did not have time to
step across the Adriatic and take
a look into this land beyond the
Adriatic, because I am afraid he
will return to America without
an adequate idea or what suffer-
ing is. He has seen only France
and Italy and the devastation and
misery of our Jugo-Slav lands are
so much more terrible than there
is no comparison. I spent the last
two summers in the southern part
of Serbia, as representative of the
American Red Cross. In the re-
occupied part of Serbia, only a
very small piece in the extreme
south, I met refugees, deserters
from the Austrian Armies, volun-
teers, soldiers, from Serbia, from
Croatia, from Herzegovina —
from the whole of our Jugo-Slav
lands, I spoke with them — I heard
enough to fill me with horror.
Whilst I was not able to penetrate
into the interior, into Zagreb,
Ljubljana and Belgrad, I met
enough people from these places
who could tell me of it. Now, my
dear friends, you cannot imagine
what suffering really is — I could
not imagine it, until I saw and
heard what I did, in this desolate
corner of the world.

The Austrians and Germans
had it in for our Slavic peoples.
They hated us, they feared us for
hundreds of years, because they
well knew we would bar their way
to the East, and the one point of
this war was to do away with the
DOG that stood guard at the gate.
Now, if you remember what they
tried before, — during the time
of war. During the time of peace,
we could look into their doings.
There were other people watching
what was going on, and the
whole world cried out "Stop! You
can't do things like that! The
laws of justice will not allow such
acts to be perpetrated." But when
the war started, there was their
opportunity. They built a fence
around Jugo-Slavia. No one could
peep, no one could hear the cries
of the tortured people, of the out-
raged women and girls. No one
could see the brutal acts of their
authorities towards an unarmed
helpless population. No one could
count the bodies of the old men
and children who died from star-
vation. And so these tyrants just
rolled up their sleeves and bared
their teeth and said: "Now, we
have got you. It won't do you any
good to call for help. Now we will
have our revenge!" They tried it
in Belgium and France but some-
body was watching, the world was

looking on, and Belgium and
France cried out: "You can't take
our women and girls away to Ger-
many. Our friends and allies will
come to our aid." And they did.
But, in Belgrad and rest of Jugo-
Slavia, in the back yard of the
battle ground, with the fence
built around like an impenetrable
wall, there was no one to protest.
No groans, no cries of this suf-
fering people could be heard outside.

What was going on inside you
will see later, but so far we have
only a faint idea. In the first
place, they took away everything
our people had, tools, plows, axes
even knives and forks, everything
they had. Imagine if you can, wounded
men, lying three days without
food, without even a drop of water,

German ammunition factories for
cannon and rifles and shells. The
people could not till their land.
They took away their oxen, cows,
horses. They took away things to
such an extent that while I was
in Monastir, outside the lines, and
in the re-occupied section of Ser-
bia, the Red Crossworkers from
America did not have a drop of
fresh milk. Now, while we Ameri-
can majors had condensed milk
from Chicago, imagine those
mothers with a little piece of
black bread once a day. Imagine
those children whose mothers can-
not nurse them.

I was in one house in a little
village. There was an old man
about 90 years of age, and he was
chouching over a dish and put-
ting his fingers into it and
carrying them to his mouth. I
said to him "What are you do-
ings?" "Eating", he answered.
"What have you got there?" I
asked and I took the dish and
went outside. That feeble old man
had a dish with pieces of green
pepper and a sprinkling of bread
crumbs mixed with water. He had
been living on that for 14 days,
with nothing else! And he is
only one of thousands. But there
is no use dwelling on these pict-
ures. For while these things were
happening, and the land was
swept clean of everything, at the
front we were consoling ourselves.
Oh, how happy the letters from
home made us feel! We were get-
ting letters — the Bulgars used
to drop mail sacks over the trench-
es. There were letters from our
little brothers, our sisters, our
mothers and wives in Kragujevac,
in Belgrad, and the letters went
like this: "Oh, why, my dear
husband, don't you stop fighting
and come home to us? It is so
pleasant here, and our home is
so happy and comfortable, and I
am sure you are not getting so
much to eat as we are. The chil-
dren and I are all waiting for you.
Come home. Why should you
suffer any longer?" Written in
the handwriting of the wife or
the children — all lies! ALL LIES!

For I went with the Serbian
Army afterward, when the Bul-
gars were driven out of Serbia. I
went far enough to see what used
to be Serbia. We came to the city
of Prilip. For the soldiers whose
homes were in Prilip, it was "som-
thing home" for them. I saw them
a couple of hours later, going up
one street and down the next,
searching for their houses, because
there were no houses, no wife, no
children, no mother! They had
been taken away to Germany, two,
three, four years ago. Where are
they now? Nobody knows. And
these soldiers grabbed their guns
and walked the streets like blind
men. Oh God! they had come
home — at last — to nothing!

They had been deported, be-
cause the safest way to ruin a
country is to take away the people.
A nation cannot exist without
people. That was the easiest and
the quickest way to crush the
Slav. But now in spite of this,
cannot we reach out our hands
and save those that are left? Even
as it is, it will take years and
years before we can build it up.

What the conditions were in
Slavonia and in Croatia I heard
from deserters from the Austrian
lines, soldiers and volunteers from
those parts. They told me that in
these sections, the authorities
spared the German population as
much as possible. When they took
a wagon, it was the Slav who gave
up his. The same way with wheat,
horses, oxen, tools. Thus the grudge
of many years was satisfied.

The enemy grabbed everything he
could. They left just about enough
to support life, — a little flour, a
few popatoes. Now, after the
Austrian Government in Croatia
and Slavonia took away the wheat
— they established the so-called
bread lines. That meant that the
people could get bread only from
the government bakery, and I
have brought some photographs
with me, which I will be glad to
show you some time later. The
bread line formed in front of the
bakery and wound up and down
the street and across for a half
mile, women and children stand-
ing in line four, five and six
hours before their turn came, to
get a small piece of black bread,
hardly eatable. And now, since
the Austrians were driven out,
even these bread lines have ceased
and unless others have been estab-
lished I do not know what ter-
rible fate these wretched people

have met. Just to show you how completely
the country is cleared of every-
thing — the Crown Prince Alex-
ander was building a barn and he
sent down to our camp for 75
pounds of nails, and hammers and
saws. He could not procure them
over the whole of his country. In
Saloniki, a city of 200,000, you
cannot buy a pair of shoes — there
were none to buy. There were no
stores of any kind. You could
offer as much as wanted, but you
cold not buy when there was no
thing to sell. The only things they
had were a few cabbage heads, or
tomatoes or eggs or green peppers.
Now even these are lacking and
there is absolutely nothing. I do
not care what reports come from
enemy sources, but I don't see
how these people can maintain
existence during these months of
starvation.

Now, they claimed of course
that our Slovenes and Croatians
were fighting against the Allied
Powers. Certainly a part of our
people were compelled to do so.
But, my dear friends, is it not one
of the most terrible things that
ever can happen to a nation, when
brothers are compelled to fight
against each other, when a man
must shoulder a gun and march
against his own people? And so
our men, our Croatian and Slovenian
soldiers deserted from the
Austrian trenches. There were
two divisions that ran over the
lines, because they would not
fight for the German power. Now
I want to tell you a little of how
faithfully those two divisions
worked for the Allies and for our
new liberty. One went to Vladivostok
and there joined the Czechs and
are fighting the Bolsheviks. The
other division marched from
Odessa to Archangel on the Arctic
Ocean and on English ships were
brought down to Saloniki, where
they fought in the trenches against
Austria, for the liberty of our
country. And how much more
have our people done for the
Allies? On the Saloniki front when
the Bulgarians line was broken
last summer, side by side stood
Serbs, and Croats and Slovenes.
From America thousands of
volunteers were over there and
after drilling and training at Bi-
zerta in north Africa, they went
to Serbia to give up their lives if
necessary in the fight against the
enemy of the world. They were
men who left good positions in
America, who left wives and families
and comfortable homes, and they
knew what the chances were of
their returning. Now, we have
come together to save this nation
and we are appealing to the
American people for help.

Now we are concerned only
with getting help, and America
will not let a nation like ours
perish. We have proved ourselves
too strong, too manly, too dependable,
to be wiped off the face of the
earth. Therefore, we have
come together to save this nation
and we are appealing to the
American people for help.

There are in America from
700,000 to one million Jugo-Slavs.
We came over here as strangers
and America has taken us in. She
has treated us with kindness and
we became industrious citizens of
this great republic. We learned
the language and customs. We
have become happy and prosperous
in comparison with our broth-
ers in Europe. Still, the ties of
blood which bind us to our broth-
ers across the water cannot be
forgotten and those claims now
claim their due. Before this war,
you helped them, oh! how you
used to take care of them, your
people back home. Didn't you save
every month five or ten dollars
and sent it to some brother or
sister, or to your poor old father
and mother? Didn't you do that,
and wouldn't you have liked to
do more? Our statistics show that
you sent millions of dollars every
year. That means that your heart
was with your folks back home.
Now the War came and for four
years you could not do anything
for them. During these four most
terrible years of their lives, no
matter how much you wished it,
you were unable to send them
anything. Now Peace has come
and we can repay our debt — we
can make up for these years when
we could not help them. And now
you are asking: "How can I send
something to my people back
there? Isn't there some way of
helping them?" I have plenty —
why can't I send some of it to my
poor starving people?" And the
answer is "There is no way. You
can't send money and it would do
no good if you did, for there is
nothing there that money can
buy. Near Saloniki I saw a woman
with gold rings on her fingers,
begging for something to eat. I
said: "Why do you beg when you
there was no ambulance to take
them back of the lines. Sometimes
they were three days without
relief. In one place, I found 21 of
them next to the road in No-
mans' land. There were five miles
of road to be built, and the ambu-
lances were waiting for the
road to be finished before they
could take these wounded men
back. On the third day, I found
them and I shall never forget
their cries "For God's sake, a
little water!" We did what we
could for them, but nothing much
could be done. They simply had
to stay there. Two of them were
dead. Imagine if you can, wounded
men, lying three days without
water, in the terrible heat of the
sun, with the poison of their
wounds spreading through them!

Just to show you how completely
the country is cleared of every-
thing — the Crown Prince Alex-
ander was building a barn and he
sent down to our camp for 75
pounds of nails, and hammers and
saws. He could not procure them
over the whole of his country. In
Saloniki, a city of 200,000, you
cannot buy a pair of shoes — there
were none to buy. There were no
stores of any kind. You could
offer as much as wanted, but you
cold not buy when there was no
thing to sell. The only things they
had were a few cabbage heads, or
tomatoes or eggs or green peppers.
Now even these are lacking and
there is absolutely nothing. I do
not care what reports come from
enemy sources, but I don't see
how these people can maintain
existence during these months of
starvation.

Now we are concerned only
with getting help, and America
will not let a nation like ours
perish. We have proved ourselves
too strong, too manly, too dependable,
to be wiped off the face of the
earth. Therefore, we have
come together to save this nation
and we are appealing to the
American people for help.

There are in America from
700,000 to one million Jugo-Slavs.
We came over here as strangers
and America has taken us in. She
has treated us with kindness and
we became industrious citizens of
this great republic. We learned
the language and customs. We
have become happy and prosperous
in comparison with our broth-
ers in Europe. Still, the ties of
blood which bind us to our broth-
ers across the water cannot be
forgotten and those claims now
claim their due. Before this war,
you helped them, oh! how you
used to take care of them, your
people back home. Didn't you save
every month five or ten dollars
and sent it to some brother or
sister, or to your poor old father
and mother? Didn't you do that,
and wouldn't you have liked to
do more? Our statistics show that
you sent millions of dollars every
year. That means that your heart
was with your folks back home.
Now the War came and for four
years you could not do anything
for them. During these four most
terrible years of their lives, no
matter how much you wished it,
you were unable to send them
anything. Now Peace has come
and we can repay our debt — we
can make up for these years when
we could not help them. And now
you are asking: "How can I send
something to my people back
there? Isn't there some way of
helping them?" I have plenty —
why can't I send some of it to my
poor starving people?" And the
answer is "There is no way. You
can't send money and it would do
no good if you did, for there is
nothing there that money can
buy. Near Saloniki I saw a woman
with gold rings on her fingers,
begging for something to eat. I

K. S. K. Jednota

Ustanovljena v Jolietu, Ill., dne 2. aprila 1894. Inkorporirana v Jolietu, državi Illinois, dne 12. januarja, 1898.

GLAVNI URAD: JOLIET, ILL.
Telefon 1048.

od ustanovitve do 1. jan. 1919 skupna izplačana podpora
\$1,596,684.08.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: Paul Schneller, 6313 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.
I. podpredsednik: Joseph Sitar, 607 N. Hickory St.
II. podpredsednik: Math Jerman, 321 Palm St., Pueblo, Colo.
Glavni tajnik: Josip Zalar, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Glavni blagajnik: John Grahak, 1012 N. Broadway St., Joliet, Ill.
Duhovni vodja: Rev. Francis J. Ažbe, 620—10 St., Waukegan, Ill.
Pooblaščene: Ralph F. Kompare, 9206 Commercial Ave., So. Chicago, Ill.
Vrhovni zdravnik: Dr. Martin Ivec, 900 N. Chicago St., Joliet, Ill.

NADZORNJI ODBOR:

Josip Dunda, 704 North Haynor Ave., Joliet, Ill.
Martin Nemanich, 1900 W. 22 St., Chicago, Ill.
Math Kostainsek, 392 No. 3rd Ave. West; Virginia, Minn.
John Mravintz, 1107 Haslage Ave., N. S. Pittsburgh, Pa.
Frank Frančič, 311—2nd Ave., Milwaukee, Wis.

POROTNI ODBOR:

Mihail J. Kraker, 614 E. 3rd St., Anaconda, Mont.
Geo. Plajnik, 4413 Butler St., Pittsburgh, Pa.
Anton Gregorich, 2112 W. 23rd St., Chicago, Ill.

PRAVNI ODBOR:

Anton Burger, 82 Cortlandt St., New York, N. Y.
Joseph Russ, 6517 Bonita Ave., N. E., Cleveland, Ohio.
Frank Plemel, Rock Springs, Wyo.

UREDNIK "GLASILA K. S. K. JEDNOTE":

Ivan Zupan, 1951 W. 22nd Place, Chicago, Ill. Telefon Canad 2487.
Vsa pisma in denarne zadeve, tikajoče se Jednote naj se pošiljajo na glavnega tajnika JOSIP ZALAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill., dopisno državnemu vodju: Rev. Francis J. Ažbe, 620—10 St., Waukegan, Ill.
Pooblaščene: Ralph F. Kompare, 9206 Commercial Ave., So. Chicago, Ill. UREDNIK "GLASILA K. S. K. JEDNOTE":

Ivan Zupan, 1951 W. 22nd Place, Chicago, Ill. Telefon Canad 2487.

Vsa pisma in denarne zadeve, tikajoče se Jednote naj se pošiljajo na glavnega tajnika JOSIP ZALAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill., dopisno državnemu vodju: Rev. Francis J. Ažbe, 620—10 St., Waukegan, Ill.

IZURADNO NAZNANILO.

IZ URADA GLAVNEGA TAJNIKA K. S. K. JEDNOTE.

Kolikor je do sedaj znano glavnemu uradu K. S. K. Jednote, je tekom minulega leta umrlo skupaj 263 članov in članic, ki so bili zavarovani za skupno sveto \$248.000.00. Od števila umrlih jih je podleglo "kugi" španski influenci in pljučnici 146, ki so bili zavarovani za \$134.250.00. Iz tega je razvidno, da je bila naša Jednota vsled imenovane krute bolezni zelo prizadeta in oškodovana in ker je neobhodno potrebno da se denar, ki je bil, ali ki bode izplačan dedičem vsled epidemije umrlih članov in članic, nadomesti v Jednotino blagajno, radi tega je bilo sklenjeno in določeno po glavnem odboru K. S. K. Jednote dne 16. januarja t. l., da se razpiše poseben asesment na vse člane in članice in sicer 10c NA VSAKIH \$100.00 ZAVAROVALNINE, in to toliko časa, da se pokrije vsled epidemije nastali primanjkljaj. Vsled te določbe znaša mesečna doklada za vse člane in članice zavarovane po \$100.00 EN DOLAR; za one, ki so zavarovani po \$500.00 — 50c in za one zavarovane po \$250.00 — 25c.

Ta posebni asesment stopi v veljavo z dnem 1. februarja.

Pripomba: Novo pristopili člani in članice, ki bodo pristopili v Jednoto po 15. jan. 1919, ne plačajo tega posebnega asesmenta.

Ravno tako je tudi sklenjeno, da se s 1. februarjem razveljavlja asesment za patriotičen sklad. Torej od 1. februarja dalje se ne bode več razpisoval in kolektiral patriotičen asesment 10c, kakor se je do sedaj.

Vse člane in članice K. S. K. Jednote, se prosi, da blagovljijo to vpoštovati; uradnike in uradnice krajevnih društev se pa opozarja, da se po tem naznanilu ravnajo in isto članstvu na sejah prečitajo in razložijo.

Za gl. urad K. S. K. Jednote:

JOSIP ZALAR, glavni tajnik.

Joliet, Ill., 17. jan. 1919.

Dasiravno že poteka mesec dni, odkar so se vrstile glavne letne seje pri krajevnih društvih, mi do danes še ni naznanilo novoizvoljenih uradnikov sledčet devet društev:

Štev. 10, 20, 83, 93, 97, 100, 123, 132, 165.

Ker mora imeti gl. tajnik pri rokah imena in naslove odbornikov vseh krajevnih društev pri pošiljanju mesečnega asesmenta, vsed te ga predim tajnike gornjih 11 društev, da naj mi blagovljijo nemudoma zamudeno cdploščati.

Iztis naznanila novih uradnikov naj se pošlje tudi upravnemu "Glasila" za prireditve novega imenika krajevnih društev K. S. K. J.

Josip Zalar, gl. tajnik.

RESOLUCIJA

SKLENJENA IN ODOBRENA NA SEJI GL. ODBORA K. S. K. JEDNOTE.

Mi člani glavnega odbora K. S. K. Jednote zbrajni na letni seji v uradu Jednote dne 16. jan. 1919, smo sklenili sledče:

RESOLUCIJO:

Ker je namen naše organizacije podpiranje vdov in sirot, in

Ker je naše geslo "VSE ZA VERO, DOM IN NAROD", in

Ker trpi naš narod, iz katerega mi izhajamo — sedaj kot posledica svetovne vojne — brez svoje krvide, silno pomanjkanje, lakota in mraz, in

Ker je skrajni čas, da se tem sirotom priteče na pomoč, da se jih še ohrani pri življaju, in

Ker so druge organizacije v Ameriki potom svojih glavnih odborov že določile velike vsto v te dobrdelene svrhe, in

Ker se sedaj vstanovil v Združenih državah "Ameriško-jugoslovenski državni odbor", ki bo s sodelovanjem ameriškega Rdečega Križa prevzel nalogu pomagati revežem v stari domovini, budi torej Sklenjeno, da K.S.K. Jednota, zavedajoča se, da jo kot katoliško organizacijo, izvirajočo iz tega ubogega naroda, veže sveta dolžnost, da "mal položi dar domovini na oltar", in da v svrhu te podpore odloči vsto iz svoje blagajne v znesku \$10.000.00.

Skljenjeno in potrjeno v glavnem uradu dne 16. jan. 1919.

Glavni odbor K. S. K. Jednote.

Račun "Glasila K. S. K. Jednote"

za II. polovico poslovnega leta 1918.
(od 1. julija do 31. decembra 1918)

Mezen	DOHODKI	Prejeli iz glavnega urada za naročnino članov	Naročnina nečlanov	Za oglase	Razno	Skupaj
Julij	\$1,000.00	\$ 1,000.00	\$ 78.31	\$ 78.31	\$ 1,078.31	
Avgust	800.00	\$ 9.75	65.21	65.21	874.96	
September	700.00	7.94	85.88	85.88	793.82	
Oktobar	1,000.00	2.50	116.68	116.68	1,119.18	
November	900.00	6.00	189.17	189.17	1,095.17	
December	750.00	4.00	144.92	144.92	933.92	
Skupaj	\$5,150.00	\$ 30.19	\$ 680.17	\$ 35.00	\$ 5,895.36	
					428.30	
					\$6,323.66	

Prenos depozita na banki 30. junija 1918												
Skupni dohodki												
Mesec	IZDATKI	Plača uredniku in upravitku	Tisk list.	Klisej.	Postinna II. razred.	Postinna I. razred.	Najemna (rent.)	Telefon.	Kurjas.	Opava.	Razno.	Skupaj
Julij	\$ 175.00	\$ 721.79	\$ 19.50	\$ 70.00	\$ 5.00	\$ 30.00	\$ 8.95	\$ 39.00	\$ 6.60	\$ 18.60	\$ 1,094.44	
August	175.00	587.83	46.48	70.00	6.00	10.00	9.53	6.90	911.74	
September	175.00	582.91	30.07	50.00	5.00	20.00	8.82	14.10	895.90	
Oktobar	175.00	837.55	14.94	70.00	5.00	20.00	6.85	27.50	1,197.52	
November	175.00	701.37	19.64	60.00	4.50	20.00	6.95	5.50	...	21.02	1,013.98	
December	175.00	696.87	17.34	70.00	5.00	20.00	8.15	14.95	1,007.31	
Skupaj	\$1,050.00	\$4,128.32	\$147.97	\$400.00	\$30.50	\$120.00	\$49.25	\$44.50	\$34.10	\$116.25	\$6,120.89	
											202.77	
											\$6,323.66	

IMETJE.

K. S. K. J. pri "Glasilu" dne 31. decembra 1918.	Od članstva se je vplačalo naročnine v tem času
Depozit na Kaspar State banki..... \$ 202.77
Depozit na pošti — II. Class 8.48
Depozit pri W. N. Union za klisej 4.00
Poštni znamki na rokah upravnika 3.00
Kredit pri neplačanih oglasih 173.64
Oprrava v uradu — fixtures 654.00
Inventar knjig v tiskovin v uradu 114.00
Skupaj	\$1,159.89

Opomba:

Cisti dobicek za I. semester 1918 je znašal. \$1.270.53	Razlika..... \$ 193.28
Cisti dobicek za II. semester 1918 znaša..... 748.88	

Leskovec, Frank Gossar, John Dermota, Anton Pankovič, Joe Goosar, Paul Oblik, Valentín Šubic.

FINANČNO PODOBČILO ZA DECEMBER — DAROVI ZA NARODNI DAVEK, ČLANARINA IN JUGOSLAV RELIEF FUND:

Brezit štv. od 404 do 450.
Frank Hudovernik, od nabrane svote za tobak Jugoslavenskim vojakom \$149.12

Frank Drašler, nabral v veseli družbi 37.10

Fr. Drašler, nabral za W. Wilsonov spomenik 42.50

Zveza Jugosl. Žen in Deklet, Cleveland, O. za propagando proti Italiji 150.00

Podr. Janez E. Krek, št. 1. S. N. Z. za propagando proti Italiji 40.00

Karol Lenardič, N. D. 5.00

Karol Lenardič, za Jug. Inf. Bureau 5.00

Podr. Dr. Anton Korošec, št. 2 N. D. 12.75

Frances Grite, N. D. 1.00

Ivan Klun, N. D. 1.00

Karol Pakiž, N. D.50

Frank Champa, N. D.50

Ivan Champa, N. D.50

Ivan Pakiž, N. D. 1.00

Ivan Sušak, N. D.50

Steve Praportnik, N. D. 1.00

Ivan Požar, N. D.50

Peter Staudhar, N. D.50

Mary Pakiž, N. D.50

Luka Trhlin, N. D.50

Jos. M. Brite, N. D.50

Karel Klun N. D. 2.00

Agnes Mihelič, N. D.50

Eli Bolich, N. D.50

Janko Klisuric, N. D. 1.00

Mary Kromar, N. D. 1.00

Joe Mlakar, N. D. 2.00

Anton Malesich, N. D.50

Mike Turisch, N. D.50

Ivan Gottlieb, N. D.50

Jos. Krenešec, N. D.50

Ivan Žefran, N. D.50

Ivan Zupan, N. D. 1.00

Ivan Kušar, N. D. 1.00

Jos. Kranner, N. D.75

Ivan Čemazar, N. D. 1.50

Louis Paek, N. D. 1.00

Mihail Hočevar, N. D. 1.00

Podr. Sl. Svoboda, št. 26 7.25

Jakob Ambro, N. D. 5.00

Podr. Ilijica, št. 27 ČL 8.10

John Čebulja, N. D. 2.00

Josip Jenič, N. D. 3.00

Frank Drašler, N. D. 5.00

Karel Mrakov, N. D.50

Mary Mrakov, N. D.50

Viktor Drobnik, N. D. 5.00

Skupaj \$504.07

STROŠKI:

Chečk Štev.: 42 Tajniku nagrada za okt., nov. in dec. \$ 30.06

43 Tajniku znamke, brzjavaj itd. 2 mes. 7.12

44 P. S. brzjav 1.30

45 Cl. Amerika, za cirkular in kuverte 11.00

46 "Sloga", plakati in oglas 13.00

47 Jugos. N. Svet za propaga gando proti Italiji "Z. J. Ž. I. D." 156.00

48 J. S. Jablonski za slike in okvirje slik za arhiv S. N. Z. 30.00

49 Jugos. N. Svet za propaga gando proti Italiji S. N. Z. \$ 200.00

50 John Grdina, za dvorano 10.00

51 Jugos. N. Svet, za propaga gando proti Italiji "J. Krek", št. 1 SNZ. 40.00

52 Jugos. I. Bureau "Lenardid" 5.00

Skupaj \$497.42

OSEMMESEČNI PREGLED DOHODKOV IN STROŠKOV S. N. Z. V AMERIKI.

Od maja do decembra 1918.

Dohodki Stroški

št. 5. Maj \$275.71.

št. 6. Junij 477.64. 44.45

št. 7. Julij 515.75. 147.26

št. 8. Avgust 341.88. 652.74

št. 9. September 185.90. 92.03

št. 10. Oktobre 217.79. 25.00

št. 11. November 297.28. 366.63

št. 12. Décember 504.07. 497.42

Skupaj \$2726.02. \$2225.53

Dohodki: \$2,726.02

Stroški: 2,225.53

Preostanek dne 31. dec. 1918. \$ 500.49

Denar naložen:

A. The Cleveland Trust Co. Main Office na čekovnem računu \$250.29

B. Na Slovenski Posojilnici, po 5 proc. za W. Wilsonov spomenik 42.50

C. Na Slovenski Posojilnici, po 5 proc. za Jugoslov R. Fund 207.70

Skupaj \$500.49

Od stroškov \$2,225.53 se je izplačalo:

Jugoslovensku N. Svetu v Washington, D. C. \$1,090.00

Za organizatorja in tajnika 423.00

Za knjige, tiskovine, oglase, brzjavje, vožnje itd. 712.53

Skupaj \$2,225.53

In gori navedenega računa lahko vsakdo izprevedi, da je odbor S. N. Z. izvrševal pošteno svojo nalogu, katero mu je nadal naložil. Napredel ni sicer tako dober, kakoršen bi moral biti. Za to so pa skrbeli naši usposlniki, da so nas črnili po raznih časopisih, da SNZ delata za kralja in t. d. Slovenska Narodna Zveza je bila vedno na principih

na to idejo so prišli sedaj tudi pristani SRZ.

Zatorej rojaki in rojakinje po celi Ameriki, vojna je končana. Mir se sklene. Politika je končana, ampak stvar se ni rešena glede Italije. Radi tega kedor ni sedaj zaupal v vodstvo mož, ki delajo pri SNZ. naj sedaj pristopi v SNZ. Samo \$1.00 in s tem dobri člansko kartu, katero bo lahko pokazal doma v novi Jugoslaviji, da ste bil član SNZ, katera je imela stike z našimi voditelji v starem kraju in dela v roko roki.

Lastnoca pisma na SNZ, nam kažejo od Dr. Ant. Korošca, ki se zahvaljuje SNZ, za propagandno delo pri Ameriški vladi in drugih. Zaveznikov vladi, da smo dokazali kaj smo Slovenci, Srbi in Hrvati.

Zato je skrbel naš vrev Londonski Odbor obstoječi iz 20 narodnih mož, potem na Jugoslovenski N. Svet v Washington, D. C., Srbska N. Obrana Hrvatski Savez in Slovenska Narodna Zveza, vsi ti so delali skupaj in dosezenje oni veliki cilj: "Stran od Avstrije". Jugoslovenski N. Svet, je nam še potreba sedaj podpirati prvič gledje Italije in drugič imet sedaj mnogo poda, ko je dobil na svojo roko Amerikanke in Amerikanec iz odločnih krogov, da se je ustavil The American Jugoslav Relief Fund, ki nam bo pomagal pri nabiranju za v pomoč v starji kraj. Poleg tega imamo pa še Jugoslav Press Bureau, ki prinaša novice iz starega kraja. Vse to sta stene denar in denar. Zatorej te tukaj potreba žrtve in pomagati tej stvari.

Cleveland, Ohio, 9. jan. 1919.

Paul Schinnerer, predsednik,

Fr. Hudovernik, tajnik.

Josip Sveti, blagajnik.

"SOMOOGDOLČEVANJA NARODA"

na to idejo so prišli sedaj tudi pristani SRZ.

Zatorej rojaki in rojakinje po celi Ameriki, vojna je končana. Mir se sklene. Politika je končana, ampak stvar se ni rešena glede Italije. Radi tega kedor ni sedaj zaupal v vodstvo mož, ki delajo pri SNZ. naj sedaj pristopi v SNZ. Samo \$1.00 in s tem dobri člansko kartu, katero bo lahko pokazal doma v novi Jugoslaviji, da ste bil član SNZ, katera je imela stike z našimi voditelji v starem kraju in dela v roko roki.

Lastnoca pisma na SNZ, nam kažejo od Dr. Ant. Korošca, ki se zahvaljuje SNZ, za propagandno delo pri Ameriški vladi in drugih. Zaveznikov vladi, da smo dokazali kaj smo Slovenci, Srbi in Hrvati.

Zato je skrbel naš vrev Londonski Odbor obstoječi iz 20 narodnih mož, potem na Jugoslovenski N. Svet v Washington, D. C., Srbska N. Obrana Hrvatski Savez in Slovenska Narodna Zveza, vsi ti so delali skupaj in dosezenje oni veliki cilj: "Stran od Avstrije". Jugoslovenski N. Svet, je nam še potreba sedaj podpirati prvič gledje Italije in drugič imet sedaj mnogo poda, ko je dobil na svojo roko Amerikanke in Amerikanec iz odločnih krogov, da se je ustavil The American Jugoslav Relief Fund, ki nam bo pomagal pri nabiranju za v pomoč v starji kraj. Poleg tega imamo pa še Jugoslav Press Bureau, ki prinaša novice iz starega kraja. Vse to sta stene denar in denar. Zatorej te tukaj potreba žrtve in pomagati tej stvari.

Cleveland, Ohio, 9. jan. 1919.

Paul Schinnerer, predsednik,

Fr. Hudovernik, tajnik.

Josip Sveti, blagajnik.

SEZNAM

padlih ranjenih in pogrešanih jugoslovenskih vojakov v ameriški armadi v Franciji.

V uradnih seznamih vojnega departmenta, izdanih meseca decembra se nahajajo sledeča imena:

Mihal Puškar, So. Burgettstown, Pa., ubit.

Josip Peša, Bridgeport, Ohio, umrl za rano.

Albin Riznar, Dobrje fara Radna, Kranjsko, umrl vsled bolezni.

John Fabijan, Fort Wayne, Indiana, ranjen.

John Kunstelič, 242 Third St., Fond Du Lac, Wis. ranjen.

John Blaninčič, Pazar, Črnomora, lahko ranjen.

Toma Kulevič, bivši avstrijski vjetnik, pogrešan.

Aleks Jakimovič, Laredo, Tex., pogrešan.

Peter Zoglavič, 833 First St., Lackawana, N. Y., ubit.

Frank Novak, box 73, Pine City, Minn., umrl za rano.

John Gersič, 226 Fifth St., Kansas City, Kans., ubit.

Jos. Červičič, Dubuds (brez naslova) pogrešan.

Jakob Jerman, Princeton, Minn., pogrešan.

Jos. Polancar, Bridgeport, O., pogrešan.

Peter Struelj, 437 Seventh St., Calumet, Mich., saržent, ubit.

George Zapale, Driftwood, Texas, ubit.

George Gojnovič, 2216 N. 4th St., Kansas City, Kans., umrl vsled bolezni.

Andrej Vrabel, Ashley, Pa., izgubljen.

John Marinko, 802 N. Vine St., Hazelton, Pa. izgubljen.

John Ferečnik, 230 S. Union Ave. Pueblo, Colo., pogrešan.

Jug. Čas. Urad, Washington,
D. C.)

DAN SVOBODE.

Ljubljanski Slovenec z dne 29. oktobra piše v uvodnem članku:

Tisoč dve sto let smo trpeli in čakali, kdaj pride oni veliki dan odrešenja. Kralj Matjaževa vojska je spala pod goro in na tej gori je ležala težka orjaška skala. Pretežka za eklopne in titane našega duha in naše volje. Vojaki so spali in čakali ure, ki mora priti, in vedeli so, da pride nekoč veliki dan. Trpljenje je šlo mimo nas, naši ljudje so umirali kot tlačani tujeev, a v duši je živila vere v svobodo, morda polzavestno, v trpljenju, v solzah in bolesti, a živila je in udarila na dan z mogočno silo. Žalostni spomeni: Matija Gubec, z ognjem kronani kralj. Stara pravda. Ob Savi ni bilo drevesa, kjer ne bi viseli naši ljudje. Žrtev nemškega plemstva, nemških fevdalev, nemške brutalne militaristične sile.

Prošla je svetovna vojna. Storili smo več kot svojo dolžnost. In kljub temu nas niso hoteli poznavati, zapirali so nas in ječe, naši ljudje so umirali na moričih, v ječah, v taboriščih in na vseh evropskih poljanah.

In sedaj je vstala v nas ona velika pesem svobode, koje glasniki so bili dr. Krek, dr. Korosec, dr. Jeglič. Narod je z vso dušo segel po tej odrešilni besedi. Pesem o združenju v svobodni jugoslovanski državi SHS. je šla v sleherno gorsko vas. Beseda o svobodi ni bila več beseda, postala je dejstvo.

Danes je dan svobode, narodni praznik, praznik naroda, ki je dolgo čakal vstajenja. In vstajenje je prišlo. Danes je delopust, ljudske množice gredo na ulice, da manifestirajo za svobodo, ki prihaja. Da se poklonijo Wilsonu, ki je izrekel kot veliki kljuc v zboru narodov svojo odločilno besedo: tlačeni in zatirani naj vstanemo in naj sami odločujejo o svoji svobodi. Kritični ljudje pravijo, da je ta dan manifestacija pregodaj ali prepozno. Ni prizgodaj in ni prepozno. Včeraj je star Avstro-Ogrska odgovorila Wilsonovo noto in v tej noti priznava Jugoslovance kot lastno državno telo, ki naj svobodno odloča o samem sebi. In danes se stane v Zagrebu hrvatski sabor ki bo prelomil zvezzo z Ogrsko, proklamiral svojo neodvisnost in se pridružil združeni jugoslovenski državi SHS.

A s Češkega prihaja vest, da je Narodni Vybor, vrhovna invlado Češke v svoje roke, in v Štanca češkega naroda, sprejet teh dneh bude sledil naš slovenski jug.

Raz hiše prestolice Slovenije plapajo zastave. Topot samo v jugoslovenskih in slovanskih barvah. Vse je praznično. Ves vzdih je nasičen redoto in zmagovaljenja. Po težkem, trdem delu — odih, po smrti življenje. Po sruženjstvu svoboda.

Narod bo manifestiral. Tisoč glave in tisoč glave množice bodo dale duška svoji radosti. A te množice bo preveval duh narodne kulture in discipline, to smo trdno prepričani. In upamo, da ne bomo primorani zaznamovati nobenega incidenta.

Naj živi, svobodna, velika demokratična, združena Jugoslavija! Naj živi dan svobode! Naj živi dolgo teptana najmanjša vjeja troimenega naroda SHS.

VAŽNE KONFERENCE JUGOSLOVANSKIH PREDSTAVNIKOV V ŽENEVI.

(Jug. Čas. Urad, Washington, D. C.)

(Izvirno poročilo.)

Ženeva 2. novembra. — Te dni so se vrstile tukaj v Ženevi konference velevažnega pomembnega Jugoslovanskemu predstavniku, ki se imenuje sedaj v inozemstvu, so imeli sprejeti zaključek, ki so bili neobhodno potrebeni vsled razvijanja dogodka.

Konference so se pričele v sredo zjutraj, trajale pa so do sobote popoldne (od 6. do 9. t. m.) v vrsti so se v dvorani hotela "National", prisotni pa so bili:

Zastopnik srbske vlade Nikola Pašić, ministrski predsednik in zunanjji minister;

Zastopniki srbskih opozicijalnih strank: L. Drašković, vodja samostojne radikalne

stranke; dr. V. Marinković, bivši potjedelski minister, vodja napredne stranke; L. Trifković, bivši ministerski predsednik, vodja radikalnih dizidentov.

Zastopniki Narodnega Veča, SHS, v Zagrebu: dr. Anton Korošec, predsednik Narodnega Veča S. H. S.; dr. Miško Čingrija, nar. poslanec in član Nar. Veča; dr. Gregor erjav, časnikar.

Zastopniki Jugoslovanskega Odbora v Londonu: dr. Ante Trumbić, predsednik Jug. Odbora, dr. Gustav Gregorin, Jovan Benjamin in dr. Nikola Stojanović, vsi člani Jug. Odbora.

Pod pritiskom dogodkov in pred težko odgovornostjo pred narodom je konečno zrušena vsa ka opozicija ter je konečno došlo potom treznega sodelovanja vseh demokratskih elementov našega troimenega naroda do zaključkov, ki morejo, dasiravno niso idealni izraz narodnega razpoloženja, veliko pomagati današnjim narodnim potrebam v inozemstvu.

GLAVNI ZAKLJUČKI KONFERENCE.

Konferenca je z navdušenjem ugotovila, da je narodno združenje Slovencev, Hrvatov in Srbov že gotovo dejstvo.

To narodno delo, največje v zgodbini našega naroda, posvečeno je — ob enodušnem sporazu — z ustavovitvijo skupne vlade, katere izključna naloga bo, voditi narodno politiko in akcije napram inozemstvu.

Vlada kraljevine Srbije in Narodno Veče v Zagrebu bo še nadalje izvrševala vsako v svojem delokrogu, svojo pravno in teritorialno oblast ter bo opravljal, tekoče posle, dokler ne bo ustavovornih skupščina odredila definitivni ustroj nove edinstvene države, ki bo zamenil sedanje javno stanje.

Člani nove skupne vlade so:

Ljuba Davidović, bivši minister;

Dr. Mihajlo Gavrilović, podlažečen minister v inozemstvu;

Dr. Dragoljub Pavlović, profesor na belgrajskem vseučilišču.

Dr. Milko Čingrija, poslanec in advokat v Mostaru;

Dr. Janko Breje, član Slovenskega Svetja v Ljubljani.

Novo ministrstvo se ima takoj sestati v Parizu, da počne z delovanjem.

Ob zaključku konferenca je bila izdana sledeča

DEKLARACIJA.

S pomočjo skupnih naporov zaveznikov narodov in Zdr. držav Severne Amerike, s pomočjo borbe naroda Slovencev, Hrvatov in Srbov so bile tako na bojnem polju, kakor tudi na morju vse nasilne zapreke njegovega združenja. Predstavniki vlade kraljevine Srbije in političnih skupin v skupščini, predstavniki Narodnega Veča v Zagrebu, predstavniki Jugoslovanskega Odbora v Londonu, zbrani v Ženevi, gradu svobode, so srečni, da morajo enodušno, svečano in pred celim svetom konstatirati svoje združenje v državi Srbov, Hrvatov in Slovencev. Narod Črno Gore, kateremu je odprt naš bratski naročaj, bo brezvomno hitel pozdraviti in se pridružiti temu delu, ki je bilo od nekdaj njegov najvišji ideal.

Z današnjem dnem in s tem aktom se pojavlja nova država in se predstavlja kot ena nedeljiva državna celota i član društva svobodnih narodov. Ni več mej, ki so nas razdvojevale.

V vseh zunanjih manifestacijah pravice, moći in volje bo predstavljalo to državno zajedničko skupno ministrstvo Srbov, Hrvatov in Slovencev preko rednih organov, ki so bili istočasno s tem aktom upostavljeni in v duhu teme. Sestava te vlade je objavljena. Naknadno se bo objavil obsežnejši delokrog njegovega delovanja, ker so s pomočjo medsebojnega priznanja vseh nacijonalnih faktorjev in organov, potom konstatirane enodušnosti v očiglednih nujnih ciljih in metod delovanja uravnana pota, na katerih se bodo vrtili javni, splošni, skupni posli nove države.

Vlada kraljevine Srbije in Narodno Veče v Zagrebu bosta še nadalje opravljala svoje posle, vsak v svojem delokrogu, v notranje — pravarem in teritorialnem, na redovit način, kakoršen je postoji, dokler ne bo velika skupščina združenih Srbov, Hrvatov, in Slovencev, izbrana potom splošnega enakega, nepo-

srednega in najnega glasovanja vseh državljanov, predpisala potom ustave definitivni ustroj države. Ta ustava bo osnova celemu državnemu življenju, izvor in konec vseh oblasti in pravice ter se bo po njej, v demokratskem duhu, uредilo vse državno življenje. nim Državne meje napram sodnemu državam se bodo potegnile po načelu narodnosti in pravice samoodločevanja vsakega naroda. V nezlomljivem zaupanju našega naroda v svoje pravice, v principih pravice, proklamiranih od naših zaveznikov in spretih od celega prosvitljenega sveta — leži jamstvo za to.

SRBI, HRVATI IN SLOVENCI!

Naše večne sanje so dejstvo. Mi smo združeni v svobodi. Slavimo te velike dni največje narodne sreče in radosti ter obdržimo red. Brez redu ni močne države. Samo močna država more ob času zagotoviti blagostanje državljanov in izpolniti svoje socijalne dolžnosti in svojo misijo, skrbče za splošni razvoj družbe, za zaščito slabih, za družine tropočih in invalida.

Spoštujmo spomin vseh borev,

ki so padli za urešenje našega narodnega in ljudskega idealja.

Poklonimo se vsi s poštovanjem pred zgodovinskimi prizadevanji naše vojske in prenesimo na bodoče rodove naša čutila hvalo, katera gojimo za plemenite narode Entente, s katerimi smo izvojevali zmago.

JUGOSLOVANI!

Naj večno živi v časti in slavi med narodi naša lepa, draga, mlada domovina!

Ženeva, dne 9. novembra 1918. Predsednik Narodnega Veča v Zagrebu:

Dr. Anton Korošec.

Predsednik Jug. Odbora v Londonu:

Dr. Ante Trumbić.

Dr. Malko Čingrija, član Nad. Veča.

Dr. Gregor Žerjav, časnikar.

Člani Jug. Odbora:

Jovan Banjanin, nar. poslanec.

Dr. Gustav Gregorin, poslanec.

Dr. Nikola Stojanović, poslanec.

Predsednik ministrstva in zun. min.:

Nikola P. Pašić.

Predstavniki sporazurnih skupin v skupščini:

M. Trifković, biv. min. predsed.

in nar. poslanec.

M. Drašković, narodni poslanec.

Dr. V. Marinković, nar. posl.

ODHOD JUGOSLOVANSKIH PREDSTAVNIKOV IZ ŽENEVE.

Jug. Čas. Urad, Washington, D. C.)

Izvirno poročilo, 14. novembra.

Predstavniki ministrskega sveta in zunanjji minister Nikola Pašić je odpotoval že v soboto zvečer z železnicu v Pariz. Predsednik Jug. Odbora v Londonu, dr. Ante Trumbić, je odpotoval skupno z ostalimi člani Odbora z avtomobilom proti Annemasse, odkoder se bodo vozili z vozom do Pariza. Po isti proti jo bo mahnil tudi dr. Korošec in dr. M. Čingrija, član nove vlade, z ostalimi spremjevalci.

Predstavnik črnogorske vlade v Ženevi.

Črnogorski finančni minister, Milo Vujović, se je mudil zadnje dni in Ženevi in se ponovno sestal s predstavniki Jugoslovjanov iz osvojenih dežel.

Odposlanci Jug. Kluba na Dunaju v Narodno Veče.

Jugoslovanski klub na Dunaju je izvolil v osrednji odbor Narodnega Veča SHS v Zagrebu kot svoje odpolnake naslednje člane: J. Biankinija, dr. M. Čingrija, dr. Verstovška, viteza Pogačnika in dr. Rybača.

VABILO

na

VELIKI KONCERT,

katerega priredi

Slovensko Pevko in Dramat. Društvo

"DOMOVINA"

v New Yorku

v proslavo desetletice

v nedeljo, dne 2. februarja 1919

v veliki dvorani "ARLINGTON HALL" 23. St. Mark's Place,

New York.

Na to slavost vabimo vsa slovenska podpora in zabavna društva kakor tudi vse cenjene rojake in rojakinje iz Greater New Yorka in okolice ter jih prosimo, da nas s svojim obiskom počastijo.

Spored:

- Ob deveti uri: Slovensa sv. maša.
- a) Ob 4½ uri popoldne se prireje koncert; na vsporedu je petje v moškem mešanem in ženskem zboru.
- b) — svoje sodelovanje so prijavila tudi naša sosedna društva "Slave" — "Danica" — "Slovan" — in tamburaški klub "Slovenka". Vsako društvo bo nastopilo po dočopi, kakor bo v programu označeno.
- 3) Po koncertu se vprizori speviga v 3 dejanjih:

"Kovačev študent".

- 4) Po končanem sporedu sledi prostga zavaba in pies ter žrebanje cekina za \$10.00.

Med proizvajanjem koncertnih točk, tako tudi med igro bo svira domača slovenska godba.

Vstopnina: Sedeži prve vrste 75 centov, druge vrste 50 centov. Garderobera prosta.

Vstopnica je že preje dobila pri vseh članih in članicah društva "Domovina".

Pričetek točno ob 5. uri.

Blagajna se odpore ob 4. uri.

Rojaci Slovenci in Slovenke, kakor tudi vse cenjena društva. Vdeležite se naše slavnosti v obilnem številu. "Domovina" in naša sosedna pevska društva bodo nastopili pri tej veselici s krasnimi pevskimi točkami, tako da bodo prijatelji našega slovenskega petja gotovo zadovoljni na tem večeru.

Natančen spored se bode razdelili cenj. gostom na večer pri blagajni.

Za mnogobrojni obisk

Junaštvo in zvestoba.

Zgodovinski roman iz časov francoske revolucije.
(Spomini častnika Švicarske garde Ludvika XVI.)
Nemško spisal Jos. Spillman S. J. Posloveni . . .

Nadaljevanje.

Ze se je bil Brunner v pel na zaslonek in se spustil na vrh čelnega polja. To prvo mesto je bilo pač najnevarnejše na tem vratolomnem potu; ni bilo napreč mogoči doseči z nogo roba čela marveč moral si se zrokama okleniti stebriča na balustradi ter se odzuanj spustiti dolni nekaj čevljev globoko. Toda velikanska krona iz pozlačenega bakra, ki sta jo držala dva človeška kipa, je že čelo na ven, je ravno tu tvorila nekako ograjo, da te ni tako mamilia omotica.

Brunner je skočil in zaklical: "Jaz stojim tu popolnoma varno. Podajte mi Jožka dol!" Ves pogumen je hotel deček skočiti. A nismo mu dovolili, marveč smo ga spustili z rokami v globino. "Dobro!" se je oglasilo navzgor. "Zdaj pa ni tukaj več prostora za tretjega. Jaz hočem naprej in poiskati pot tukaj skozi temi kipi. Jožek gre za mano, in kadar zakličem, spustite se, le brez strahu dolni okrajek. Pa ne glejte v globino!"

Človeška kipa, izklesana iz belga mramorja in gotovo trikrat ali štirikrat večja kakor kak človek, sta stala deloma na okrajku, deloma so molemi nijiju udijo v prost zrak. Bila sta priklenjena k zidu z železnimi kljukami in drogi, ki jih ni bilo videti odzdolaj.

"Zdaj!" je zaklical Brunner.

Priporočil sem se blaženi Devi Mariji in svetemu angel-varuhu in stal sem po nekaj tesnih trenutkih na vrhu čelnega polja. Če bi se ne bil opel na krono, mislim, da bi bil padel v globino.

Moral sem se najprej nekoliko zbrati. Potem sem zlezel čez železne droge, ki so držali enega izmed obeh kipov, in pod njego vimi dvignenimi peroti naprej. Ko pa sem prišel do spodnjega kraja kipa, postal je nevarnej. Kaka dva sežnja dalje se je končaval poševni obrobek čela obenem s fronto portalne gradbe. Tam je bilo treba okoli njenega naprej strelčega oglja prestopiti na arhitrav, ki je peljal ob nizki strani čelnega preozidja, dalje ob desni tretini osrednje gradbe in končno okoli njenega oglja na strehe palačinega krija.

Obotavljoč se, sem se oklepat noge kipa in tudi Jožkovo in Brunnerjevo 'opogumljevanje' bi me ne pregovorilo, da bi šel dalje. Tedaj mi je prišel pomagat Wirtz. Nevstrasti lovec divjih kož ni mogel umeti, kaj je na tem nevarnega. Ponudil mi je roko in sam prikel za nogo kipa, ki sem jo zdaj jaz izpustil. Tako sem že njegovo pomočjo srečno prišel na ravni precej široki venčasti arhitrav obrobek. Istotako sta Wirtz in Kristen čez to mesto pomagala Entlebušanu, ki sta ga vzel med se. Argavec se ni mogel odločiti za nevarno pot.

Že sem se oddahnil meneč, da sem premagal težave; kajti res ni bilo tako vratolomno plazeč in z obrazom k zidu obrnj enim spravi se dalje. Tako smo srečno došli na desno stran središnjega poslopja.

"Glej!" sem zaslišal Brunnerjev glas. "Tu nam je napotil eden teh neumnih kipov. A ni tako nevarno. Postavi desno nogo na podstavko, primi kip za roko in zaženi se na onostran — tak! Hočem ti pokazati."

"Sem že čez", je zaklical deček. "Le srno pojrite za nama, saj ni nič nevarno."

"Karyatidi!" sem se ustrašil. Te kipe ki so na desni in levi od portalne gradbe krásili gorenje nadstropje središča, sem večkrat ogledoval od spodaj; zdaj pa se jih nisem spomnil; sicer bi se bil težko odločil za pot. Toda obrniti se ni bilo več mogoče, in čutil sem, da si bom tam manj upal, čim bolj bom premišljeval. "Torej naprej v božjem imenu! Vzravnal sem se, postavil nogo na podstavko, prikel upognjeno roko nadčloveško velikega kipa, ki se je upiral z rokama v bok, in utripajočega srca sem srečno prišel na drugo stran. Vedel sem, da je hitel sem, da premagam še to zadnjo oviro.

Tedaj pa sem doživel trenutek, ki me strese, če se spomnim nanj. Pravkar sem prišel do karyatide, ki zasišim glasove na balkonu.

"Tu plezajo po okrajkih prokleti rdečesuknježi, ki so nam pred nosom zadelni balkonska vrata!" je zaklical eden. "Postreljali jih bomo kakor kavke, ki sicer gnezdijo tod."

Na tej strani kipa sem bil nujivim kroglijam odkrit; da, še zgrešiti bi me ne mogli od tako blizu. Naglo sem tedaj postavil nogo na rob in se zagnal okoli kipa. Med tem pa sta mi zabrenčali dve krogli mimo glave in tretji je zadel mramornati kip. Toda jaz sem bil že na njegovu varni strani ter se potuhnil poleg njega tresče se na vseh udih in krepko objemajoč njegovo roko. Videli so bili le mene. Brunner in Jožek sta bila že prekoračila na drugo stran paviljonom, in oba Unterwaldoveva sta stala z Entlebušanom tik pod njimi, da so jih mogli videti le, če so se sklonili čez zaslonek balkona."

Ko so počili strelji je imel Wirtz prvi kip baš za sabo in je hotel s Kristenom pomagati Entlebušanu preko nevarnega mesta. Tedaj pa je v pravični jezi za trenotek pobil previdnosti. "Prihulta se nekoliko k zidu", sem slišal kako je tih rekel tovarnišem, ki sta bila še onkraj karyatidinoga kipa. "Šolobardam tu zgoraj, ki ne zadejemo moža deset korakov daleč, hočem povedati nekaj na uho." To reksi je potegnil puško, ki jo je nosil kakor loveci na divje koze čez rame, ter pomeril in predno sem mu mogel le zaklicati, naj za božjo voljo neha, počil je njegov strel. Seveda je zadel, kakor je pričal smrtni vsklik njegove žrtve. Toda trop na balkonu nas je zdaj začel obispiti z ognjem in tudi njih tovarniši na dvoru, ki so doslej obračali pozornost na ogenj skedenjev, so pogledali kvíšku in ustreljali nekolikokrat na dobro srečo proti nam.

"Kristen, daj mi sem čez tvojo puško, od tam jih ne moreš zatedi", je zaklical Wirtz, in takoj je počil drugi strel in zadel. Tedaj sem potegnil svoj dvocevni samokres in naglo sprožil obo petelina na naše zasedovalec. Zdi se mi, da sta tudi moji krogli zadeli; na vsak način je naše naglo streljanje prisililo tolpo, da se je preklinjaje odmaknila od zaslonka.

"Zdaj brž čez, predno maloprdeži zopet ne pošiljejo salva za nami!" sem zaklical tovarnišem ter opazoval okoli svojega kipa, kako bosta Unterwaldoveva spravila Entlebušana, ki ga je vpitje in streljanje z dvorišča še bolj omotilo, mimo mramornate podobe. Wirtz mu je hotel ponuditi roko na ono strani in Kristen podpirati ga. Toda pošteni mož je dejal: "Ne! Če se mi kaj zgoditi, potegnem vaju oba brez koristi v globino. Sam moram poskušati!" Videl sem še kako je postavil nogo na podlagu potem sem čul, kako je polito rekel: "Gospod, bodi moji ubogi duši milostljiv!" — in koj nato je brez glasu strmoglavl v globino! — Ali ga je zadel kaka kroglica z dvorišča, ali ga je hipoma prenagala omotica — ne vem. Toda njegov padec me je tako ostrasil, da bi gotovo strmoglavl za njim, če bi se ne oklepal kipove roke. Tresel sem se ko trepelika. Če bi oba Unterwaldoveva ne skočila k meni, mislim še danes, da bi delil usodo z Entlebušanom. Vzela sta me med se in srečno me spravila za varni stresni zaslonek.

Brunner in Jožek sta nas že čakala. Tudi Argavee se je privlekel s spahičnjeni nogo do nas; v resnici je bil skočil z balustrade na streho. Ko smo se za nekaj trenutkov odpojili, splazili smo se vzdolž zaslonka proti paviljoni Flore, da bi kolikor mogoče naglo usli kroglijam, ki so jih tu in tam še vedno na dobro srečo pošiljali za nami.

Dospeli smo zdaj do istega dela palače, kjer je prej bival kraljeva rodbina. "Tu moramo najti kako strešno lino ali pa predeti streho, če je treba," sem rekel. "Če le kje druge, morajo tu biti kakšne stopnice, ki nam ponudijo izhod."

Kupujte Vojno - varčevalne znamke!!

TELEFON CANAL 8027

Frank Grill's Dairy

Prva slovensko-hrvaška
MLEKARNA

1818 W. 22nd Street

Chicago, Illinois.

Se priporoča slovenskim in hrvaškim gospodinjam
slovenske chikaške naselbine.

Mleko razvažam strankam po hišah točno vsak dan.

Z velespoštovanjem Frank Grill, slovensko-hrvaški mlekar

MARIJA SLUCA

1828 W. 22nd St.
Chicago, Ill.

Telephone Canal 4730
Izkulens in z drav-
sim dovoljenjem
potrjen
BABICA

se ujedno pripojuje
venčkim in hrvaškim
naseljem in očrakim Slo-
venjakom.

Tvrda E. Bachman, inkorp.
ZASTAVE, REGALIJE IN RA-
ZNE DRUŠTVENE POTREB-
ŠCINE.

2107 S. Hamlin Ave., Chicago, Ill.
Telefon: Lawndale 441.

TISKOVINE

Posebne cene za slavna društva,
cerkvene in šolske upravitelje,
trgovce in zasebnike.

500 papirjev	\$2.00
500 kuvert	1.75
250 vel. kuvert	1.75
500 vstopnice	1.50
Bolniške liste, nakanice in pobotnice	po istotno nizki ceni

Pišite nam za ceno predno naročite
pravila in tiskovine kje druge.

AMERIKANSKI SLOVENEC,
1006 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Pozor gg. tajniki krajevnih društev!

Kadar potrebujete nova društvena pravila, lično izdelana pisma, kuverte, vabila in vstopnice za veselice, ali kako druge tiskovine, obrnite se na našočo slovensko unikato tiskarno v Ameriki, na

NARODNO TISKARNO, 2146-50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

Ta Vam bodo izgotovila vse tiskovine v popolno zadovoljnost glede cene, točnosti in okusnega dela. Osobito vam prizorabimo zelo priravnove Vplačilne knjižice za člane in članice, izdelane v malem šepnem formatu in trdo vezane. Dalje imamo v zalogi zelo prikladne Nakaznice za blagajnike za izplačevanje bolniške podpore in drugih izdatkov, ter pobotnice. Tiskano imamo tudi Bolniške liste, večje in manjše in posebne pole za vodstvo članov, da se ima na podlagi teh pol labko vedno načrtne pregled členačev po skladih, ali razredih.

Na zahtevo posljemo vsekemu društvu vzorec gorinavedenih tiskovin na ogled brezplačno!

OPOMBA: V naši tiskarni se tiskajo "Glasilo K. S. K. Jednote".

Zaupno zdravilo prinaša iznenadenja.

Skoro že 30 let se Trinerjeva zdravila uspešno rabijo z največjim zaupanjem. A to tudi radi prvega razloga, ker zaupnost izdelovalca zasluži popolno zaupanje in članje od strani številnih odjemalcev. Malo povisanje cen je sedanja potreba, da se ohrani zanesljiva vsebina izdelkov. Branili smo se dolgo zoper draginjo na vseh številnih potrebčinah naših, a novi vojni davki nam je spodbil še zadnji steber in morali smo cene nekoliko povisiti. Vsak prijatelj Trinerjevih lekov priznava brez ugovora, da v sedanosti, ko moramo veliko več plačevati za potrebčine, in tudi lekarja stane stvar več, ni bilo mogoče draginji v okom priti. Zato pa bo vrednost Trinerjevih lekov povrnila odjemalcem vse kar več plačajo za nje.

Trinerjevo Ameriško Zdravilno Grenko Vino

torej ima tako zaupanje in vseh med svetom, ker učini, da bol zgubi svoje stališče. Izmed vseh bolezni jih je devetdeset odstotkov povzročenih in spočetih v želodecu. Trinerjevo Zdravilno Grenko Vino očisti želodec in odstrani iz notranjih drobovja vse nabранe nepotrebne in strupene snovi, ki so nekakšen briog zlotočrnih tvarin zavirajočih pravilno delovanje drobovja. Trinerjevi leki so proti vsakorčne nepotrebne mešanice in vsebujejo za potrebne zdravilne grenke koreninice ter krasno žareče rdeče vino. V zadevi zbasanosti, neprejavnosti, glavobola, polglavobola, nervoznosti, navadne slabote, kakor tudi v želodčnih neprilikah, ki rade nadlegujejo ženske ob premembni fitiji ali ruderje in utrage delavce, ko delajo in vdihavajo plin, če rabite ta lek, boste našli v njem neprecenljivo vrednost. Dobite ga v vseh lekarnah.

TRINERJEV LINIMENT

in gotovo pomoč. Jako je dobro tudi v zadevah odrgnja in oteklin itd., tudi za drganje živev in za manjanje po kopanju nog. Dobite ga v vseh lekarnah.

Trinerjev Antiputrin

je izvrstno in prav prijetno zdravilo za navadno rabo znotraj. Posebno za izpiranje grla in ust; istotako za čiščenje ran, izpuščanje in drugih kožnih otvorov. Dobite ga v vseh lekarnah.

NAJNOVEJSE NAGRADE SO DOBLILA TRINERJEVA ZDRAVILA V MEDNARODNIH RAZSTAVAH:

GOLD MEDAL—SAN FRANCISCO 1915, GRAND PRIX—PANAMA 1916.

prodrece vselej v koren bolezni, zato pa je zlasti v slučaju protina, ali revmatizma, nevralgije, lumbo, otrpelosti glečnikov in drugih, najhitrojša.

JOSEPH TRINER CO.

Manufacturing Chemists

1333-1343 So. Ashland Ave.

CHICAGO, ILLINOIS

POD VLADNIM NADZORSTVOM ZEDINJENIH DRŽAV.

Ustanovljena
leta 1857

Nacionalizirana
leta 1864

ŽE 60 LET

je ta banka varno čuvala in držala prihranke ljudstva našega mesta. Ustanovljena je bila leta 1857. Sedaj ima že 14,000 ulagateljev. Njeno skupno premoženje, ali imetje znaša nad \$3,500,000.00. Preostanek glavnice in čisti dobiček znaša nad \$550,000.00, kar se drži v posebnem zaščitnem skladu.

Naložite torej Vaše prihranke v NAJSTAREJŠI IN NAJVJEČJI BANKI V JO LIETU.

3% Narastlo obresti se polletno pripisujejo k glavnici, 3% ali pa izplačujejo na hranilne uloge od \$1.00 naprej.

F